

Underbilag 4.**Ingeniør Schøllers Indlæg af 8. Januar 1930.**

I Anledning af det af Hr. Folketingsmand L. D. Rasmussen i sidste Udvalgmøde fremlagte skriftlige Indlæg tillader jeg mig at fremsætte følgende Bemærkninger:

Folketingsmanden motiverer Ønsket om Oprettelse af en Statsanstalt med, at det er hans Opfattelse,

»at naar Lovgivningsmagten har anset det for nødvendigt at paalægge Arbejdsgiverne Forsikringspligt, maa det ogsaa være Lovgivningsmagtens Opgave at søge at skabe de billigst mulige Betingelser for Arbejdsgiverne for at kunne opfylde denne Pligt.«

Det er rigtigt, at det alene kan være Hensynet til Arbejdsgiverne, der maa blive det bestemmende for Spørgsmaalet om Oprettelse af en Statsanstalt. Arbejderne har ingen Interesse heri, eftersom deres Tarv i Forvejen helt og fuldt ud varetages af en upartisk Statsinstitution: Arbejderforsikrings-Raadet. Det maa tværtimod antages, at disse sidste vilde blive noget ugunstigere stillet, fordi en Statsanstalt, som naturligvis maa holde sig inden for Lovens Rammer og tage særligt Hensyn til forudgaaende Afgørelser og meget andet, ikke vil kunne virke med saa stor Smidighed og Kulance, som i hvert Tilfælde de gensidige Selskaber hidtil har gjort.

Men naar man betænker, at de danske gensidige Lovforsikringsselskaber er billigere administreret end Rigsforsikringsanstalten i Norge og Rigsforsikringsanstalten i Sverige og de tyske »Berufsgenossenschaft«, ja vistnok i det hele taget billigere administreret end noget Lovforsikringsselskab i Europa, er det ikke let at se, hvorledes man gennem Oprettelse af en Statsanstalt skulde kunne skaffe Arbejdsgiverne en økonomisk Fordel.

Folketingsmanden anfører, at der i en Statsanstalt ikke vil blive

»Tale om nogen Fordyrelse ved gennem Driften at skulle skabe et Overskud.«
samt at

»den ret betydelige Provisionsudbetaling vilde kunne bortfalde«.

Men i de gensidige Lovforsikringsselskaber tilbagebetales Overskudet i Form af Bonus og giver saaledes ikke Anledning til Fordyrelse. Der vil altsaa ikke her kunne indvindes nogen Besparelse — og det samme gælder, hvad angaar Provisionsomkostninger. Det maa nemlig ikke forglemmes, at Betegnelsen Provision kun er et Navn for den Lønning, som ydes Agenterne, d. v. s. en Lønning, for hvilken de ikke alene skal erhverve Forsikringer, men ogsaa indkassere Præmier, vejlede de forsikringspligtige og tilskadekomne, føre Kontrol, udbetale Dagpenge til udenbys tilskadekomne og paase, at ingen unddrager sig sin Forsikringspligt, og de tusinde andre Ting — altsaa altsammen Arbejder, som en Statsanstalt ogsaa maa have udført, og som den maa honorere og føre til Udgift i sit Regnskab, selv om denne Udgift maaske nok vil blive opført under en anden Betegnelse end Provision og derfor paa en anden Konto end Provisionskonto.